

16333

BRATE,
ZAPOIMO!

ARTILERIJA IX KORPUZA
AUGUST 1944

112

AVL

Bratje,
zapojmo!

Artilerija IX Korpusa
avgust 1944

16333

N. 21. 9. 1954 / 1584

NAPREJ, ZASTAVA SLAVE!

Naprej, zastava slave!
No boj, junaška kri!
Za blagor očetnjave
naj puška govori!

Z orožjem in desnico
nosimo vraga groh,
zapišat v kri pravico,
ki terja jo naš dom!

Druga mati je prosila,
roke okoli vrata vila,
plakala je moja mila:
„Tu ostani, ljubi moj!”

Zbogom mati, ljuba zdrava!
Mati mi je očetnjava,
ljuba moja čast in slava—
hajdmo, hajdmo zanjo v boj!

HEJ, SLOVANI

Hej Slovani, naše reč slovanska
živo klije.

Dokler naše verno srce
za naš narod bije.

Živi, živi, duh slovanski
bodi živ na veke,

grom in peklo, prazne vaše
proti nam so steke.

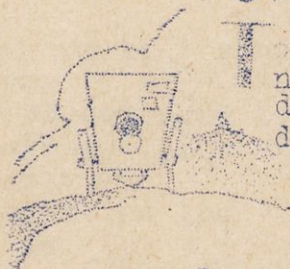
Naj tedaj nad nami strašna burja
naj se znese!

Skala poka, dob se lomi,
zemlja naj se trese!

Bratje mi stojimo trdno,
kakor zidi građa,

črna zemlja naj pogrezne
tega, kdor odpade!

TOPNIČARSKA

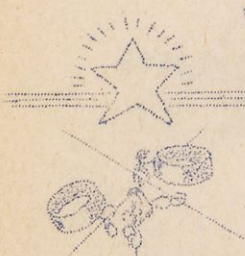

Topovi grmite,
naš prapor peljite
do naših mej,
do naših mej.

Pesem našo zdaj zapojmo,
raj veje kot vihar,
raj odmevo po vsem svetu:
Tukaj mi smo gospodar!

Naši prapori vihrajte,
nesite vragu gram,
dolgi krvi naj bo poplačan,
maščevan slovanski rod!

INTERNACIONALA

Vstanite, sužnji iz proklet-
stva,
zatirani od vseh gospod!
Zdaj pravda naša, pravda
sveta,
nas kliče v boj od vsepov-
sod.

Stari svet nasilja razrušimo
do osnove, a potem
mi naš, nov si svet zgradimo,
svet bratstva in svobode vsem.

In to bo naš poslednji,
odločilni težki boj,
za internacionalo
življenje vsak žrtvuj!

Kličite ne da nas odrešenja,
na cerjji, kralji in na bog, -
osvoboditev iz trpljenja
bo delo naših lastnih rok.

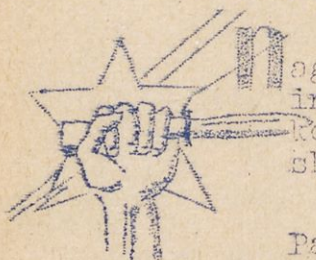
Uničimo z roko odločno
ta jarem, ki nas vse tišči,
zdaj kujte, bratje, kujte smelo,
človeštvu boljše, lepše dni.

In to bo naš poslednji,
odločilni težki boj,
za internacionalo
življenje vsak žrtvuj!

Trpinom zemlje: ta ne velja
po naši pravdi spada vsa.
Gajd v boj za praporom rdečim,
naj naša pravda obvelja.
No vse lenuhe, parazite
trinoge vse sred slug in psov
razbijemo mi z bliskom, gromom,
ne bo ne solz in ne okov.

In to bo naš poslednji,
odločilni težki boj,
za internacionalo
življenje vsak žrtvuj!

PARTIZANSKA

in aglo puške smo zgrabili
in odločno z doma šli,
ko sovjetski so junaki
skupni boj oklicali.

Partizanski ostri strelili
narodni upor bude,
z njimi vračamo fašistom
vse zadano nan gorje.

Mraz, glad, žrtov nas ne moti,
ko nenadno vdarjamo,
saj prežeti smo z zavestjo,
da svobodo ustvarjamo.

Zdaj bodočnost si gradimo
istih misli, trsnih rok,
vse slovenska domovina
družī v zadnji se naskok.

Knalu več ne bo fašistov,
nov pravičen svet bo vstal,
nad slovensko domovino
svobode prapor bo vihral!

PARTIZANSKA IZ ŠTAJERSKE^v

o dolinah in po gorah
šle brigade so v boj,
da bi spet osvobodile
zemljo in pa narod svoj.

V snegu mrazu in viharju,
preko strmih skalnih sten
v boj odšli smo partizani
proti okupatorjem.

V borbi naši nismo sami,
to prav dobro vemo vsi.
Tam na vzhodu nam ob strani
Rdeča armija stoji.

Prešli bomo vse ovire,
Save, Drave tok prešli
in na Donavi široki.
z brati Rusi se sešli.

Do tirane bomo izgnali
pomorili Gestapo,
šele takrat domovina
prav zares svobodna bo.

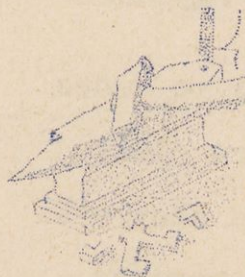
NABRUSIMO KOSE

Nabrusimo kose, že klas dozoreva,
že žetve bogate napočil je čas!
Naj jeklo zapoje, naj pesem odneva,
nabrusimo kose, zrel je klas!
"V boj za svobodno življenje",
gre klic od vasi do vasi,
ker sicer nas čakata sučnost trpljenja,
za nas več izbire druge ni!

Na gruntih nam davno že banke sedijo,
obresti in davki nam pijejo kri,
od žuljev se naša pijavke redijo,
zaman kmet znoji se in trpi.
Naj čujte nas, mi smo prodani;
oj kmet spametuj se, spreglej;
zdej plug naj počiva, le vkup vsi tlačani
nabrusimo kose, najd naprej!

Čekje je dežela, kjer vlada svoboda,
kjer srečo uživata delavec, kmet;
tam kneta se žuli nobena gospoda,
kdor dela, ta uživa trud cvet.
Mi bratje smo vaši po rodu,
Slovenci le urno na plan!
Naš čas je napočil, dani se na vzhodu,
že žetev je zrelo, puško v dlan!

KOVACI SMO

Kovači smo in naša sila
skovala nam bo sreče ključ.
iniskra svetla izpod kladiwa
prižgala bo svobode luč.

Udarec pada za udarcem,
kladiwa pesem naj doni,
sovrag stoletni že v prah se ruši,
iz spanja ljudstvo se buči.

In srečo narodu skovali
s kladivom našim bomo mi,
verige sužnjev, okove težke
kladiwa naša naj zdrobe!

Mi kujemo bodočnost svetlo
in svobodo za vse ljudi,
"Naprej v borbo" je naše geslo!
Že vas in mesto se buči.

Mi kujemo enakost, bratstvo,
mladini sonce, svobodo,
vsi za svobodo,
kruh, mir in zemljo
dvignimo žuljavo roko!

HEJ, SLOVENC!

Hej, Slovenci, kdaj bo konec
našega trpljenja?
Doklej nam bo tujec pisal
zakone življenja?
Vstani, vstani rod slovenski!
otresi vse okove,
v kolo stopi vseh narodov,
bij se za svobodo!

Hej, Slovenci, mar na veke
nam bo gospodaril
Rim, Berlin in Budimpešta,
beli generali?
Vstani, sin uboge gnažne,
vstani, kmet slovenski,
ramo z delavcem ob rami
zgradi dom slovenski!

Hej, Slovenci, duh budi se
naše pravde stare,
puntarije klic glasi se
s polja in tovaren.
Narod ves se k borbi dviga,
proč tema nasilja,
v boj poslednji, odločilni,
delavci in kmetje!

KOSICE KOSO BRUSI

Kosice koso brusi
a žanjice ženje,
kmet pravico terja,
ali je ne najde.
Naprej v borbo
za pravdo in svobodo,
za pravdo in svobodo
slovenskega naroda.

Vnečki fantje in dekleta
vi ste naša hrabra četa,
vkup se zbirajmo
naprej maširajmo
za svobodo naroda.

Naprej v borbo...

NAŠA ČETA V BOJU

Naša četa v boj, boj,
naša četa v boj,
juriš nad gestapo.
Desem zmer si zapoj.

Turke plat zvone oznani,
kresi z gore vrh gor.
Dvigajo se partizani
v hribe klati volčji zbor.
Naša četa v boj...

V našo zemljo vdoro barbari,
plenijo, pustošijo.
Krvava zver nam gospodarji.
Črne srajce, gestapo.
Naša četa v boj....

V bojih gonimo fašista
iz vasi, slovenskih mest.
Da bo domovina čista
Jamci partizanska mest.
Naša četa v boj...

Kdo prešteje mlado silo
naših bataljonov, čet.
Naša vojska je kladivo,
ki nam kuje novi svet.
Naša četa v boj...

BRATJE LE K SONCU

Bratje, le k soncu, svobodi,
bratje, le k luči na plani!
Noč je bolestna za nami,
pred nami svobode je dan.

Zbori brezpravnih milijonov
silijo ven iz noči.
Da utiša hrepenenje,
trgajo svoje vozi.

Strmo okove tiranom,
prosto izberimo pot,
dvignimo našo zastavo
visoko nad delavski rod!

Bratje, podajmo si roke,
bratje, prezirajmo smrt!
Sveta poslednja je borba,
naprej, da sovrag naj bo strti!

Vzhod in zahod se budita,
drami se sever in jug,
vstani oj ljudstvo slovensko,
dovolj pretrpelo si muk!

LE VKUP UBOGA GMAJNA

e vkup, le vkup uboga gmaj
na!

Heja, hejo!
za staro pravdo zdaj bo
drajna!

Heja, hejo!
zimzelen za klobuk,
punt naj reši nas tlačanskih muk!

Ie vkup, v poslednji boj, tlačan!

Heja, hejo!

Sedaj se knečka gmajna brani!

Heja, hejo!

Puško, meč, kopje v dlan!

Za svobodo bije se tlačan.

Iz grajskih kevdrov teče vino.

Heja, hejo!

Zažgali grofu smo graščino.

Heja, hejo!

Grad gori, grof beži.

Vino teče, naj še teče kri!

PISEM O VOLGI

nogo pesmi o Volgi so peli,
a take bilo ni doslej,
kibi v žaru sovjetskega sonca
razvnela se preko vseh mej.
Ponos si vsega naroda,
kot morje polna si voda,
kot zemlja rodna svobodna,
širna vsa, braz meja, silna.

Zapojmo peser o Volgi na ves glas,
saj v njej naše sila živi,
naj prav do neba se razlega,
naj v srcih naših zveni!
Ponos si...

Prej je pesem odnevala druga,
teški dnevi so plašili nas,
prej v pesmi zvenela je tuga,
zdaj kipi nam od radosti glas.
Ponos si...

Mi v večnem zdaj maju živimo
svoje sile ne damo razbit,
nam pod slavno sovjetsko je zvezdo
najlepše na sveta živeti!
Ponos si...

Naj sovragi kot gladni volkovi
zaganjajo nam se v meje,
nikdar Volge ne bodo uzrli,
nikdar pili iz Volge vode!
Ponos si...

SVOBODNA SLOVENIJA

Slovenci kremeniti, stopi-
mo v korak,
da osvobodimo svoj domači
prag!
Čez gore, polja, po celem
svet doni:
"Slovenija, svobodna in sre-
čna bodeš ti!"

Stareci belobradi, stopite v vrste,
pokažite mladini, kako naj se bore!
Čez gore, polja...

Vi mladinci naši, zavedajte se vsi:
za svobodo zlato vsak naj se bori!
Čez gore, polja...

A te žene naše, ne točite solza,
pomagajte vsem borcem do novega sveta!
Čez gore, polja...

Swoboda je zbita, svoboda je vse,
za njo se borimo, za njo vsak naj mre!
Čez gore, polja...

POBIČ SEM STAR...

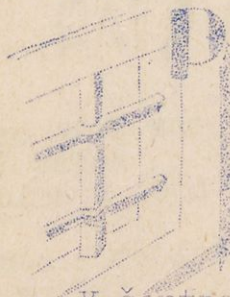

Pobič sem star šele osem-
najst let,
Hitler me hoče k soldatom
imeti
kako bom soldat, k sem fan-
tič promlad,
ne morem še puške držati.

Hitler ne vpraša si star ali si mlad,
goni soldate v krvavi prepad,
za tuji profit, on mora moriti
in kri svoje lastno prelit.

Ne bom krvavel za gosposki profit,
za delavno ljudstvo bom šel se boriti,
da delavec, kmet, slovenski ves svet
iz težkih verig bo oteti.

POVEJ, KAM GREŠ ČRNOLASKA

Povej, kam greš, črnolaska,
povej, kam greš, tišaljivka,
povej, kam greš, črnolaska
ob trah
ko jutro se komaj budi!

V štupetersko grem kasarno.
Obiskat grem komunista,
ki so zaprli v Ljubljani ga ti
morilci fašistični.

živi naj Slovenije rdeča,
živi naj deklo pošteno,
živi naj tiste, ki ljubi
junaškega komunista;
umre naj tiste, ki ljubi
zločinca beledista!

HEJ BRIGADE

Hej brigade hitite, razpodi-
te,
požgite gnezda belih pod-
gan,
črnih psov.

Hej našince zagođi,
naj odneva povsodi
naš pozdrav iz svobodnih gozdov.

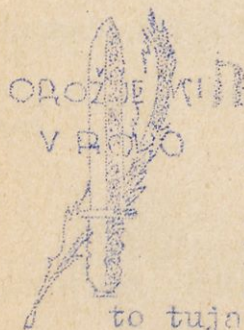
Kje so meje, pregrade
za slovenske brigade?
Ne, za nas ni pregrad in ne mej!

Po slemenih temočnih
in po grobah, oblačnih,
vse od zmage do zmage naprej!

Pride dan, ko v Ljubljano,
zdaj nevesto prodano,
bomo šli pred svobodni oltar.

Hej, od naše gostije
vrgli bomo pomije
psom, ki danes so naš gospodar.

MARSELIJEZA

aprej, sinovi domovine,
prišel je slove dan za
nas!
Nasilje vstaja iz terni-
ne,
da bi zadalo nam poraz.
Kako čez naša polja rjave
sovražne vojsko in divjaj;
to tuja tolpa k nam vihra
pobijati žene in sinove.
Orožje vsi v roko!
Zberite se v pohod!
Naprej, naprej! naj to zemljo
sovrag poji s krvjo!

Naj tuje tolpe, podle čete
postave svoje nam dele?
Naj tolpe plačane, nojete,
ponosne borce nam more?
Hoteli streti bi nam tilnik,
zasušnjiti nas za vsekdar,
da usode naše gospodar
postal bi lopovski nasilnik!
orožje vsi v roke...

Prevzame groze naj tirne,
sramota vsega so sveta!
Zločinske, podle vam nakane
junaštvo naše potepa!
Vojakov zbranih je nešteto.
Če smrt jih mlade pokosi,
nam zepilja nove spet rodi,
postavino vam novo četo!
Orožje vsi v roke...

Ljubecem domovinske svete,
ti vodi v bitko nam koraki!
Svobodo brani naša četa,
svoboda, z nami v boj do zmagi!
Pod našo borbena zastavo
privede zmago naj tvoj spov;
sovražnik bo izkrvavel,
ti s slavo nam ovenčáš glavo.
Orožje vsi v roke...

ZAPOJMO, BRATJE

Zapojmo, bratje, zdaj pesen
veseloo
če tudi žalost nas včasih
teži,
ker pesem najprej nam ra
ne zoccli,
srce in čelo nam zopet
razvedri!

Saj pesem moč in duha nam dvigaje
spodbuja k delu, počitek sladi,
kdor ljubi pesem ta vedno zmaje,
ustvarja srečo in radostno živi.

Ob pesmi mnoga storjena so dela,
in pesmi spramljajo nas tudi v boj
in pesem slavo junakom bo pela,
ki žrtvovali so kri za narod svoj.
Saj pesem...

Nekoč po vsej naši lepi deželi
vesele pesmi odmevale so;
zdaj mesto pesmi odmevalo strelji,
potoki solz in krvi po njej teko.
Saj pesem...

In že se pesem mrtvaško nar peli,
junaško pesem zapeli smo mi,
in sart pogreben smo svojim priseg
li,
za novo lepše življenje v boj smo si
Saj pesem...

VSI V PARTIZANE

pičan in opljuvan ves slo-
venski narod
dvigne k punktu trdo post.

Partizan-partizan,
naš slovenski-partizan,
naš slovenski-partizan.

Delavci-v partizane,
krajčarji-v partizane,
in moščani-v partizane,
vsi Slovenci v partizane,
drajn za staro pravdo

bo!

Ajmo, junaki, v borbo naš Gestapo,
v borbo, za zmago, za svobodo v boj!

Smrt fašistom nosi maščevalna pesem
mitraljezov iz zased.

Partizan...

Komunisti-v partizane,
koteliki-v partizane,
in sokoli-v partizane,

drajn za staro pravdo bo!

Ajmo, junaki, ...

BILEĆANICA

Sredi pušk in bajonetov,
sredi mkih straž,
še pomika naša četa
v hercegovski kras.
Čuje se odmev korakov
po kamenju hercegovskem
Heja-ho! Heja-ho!

Daleč zdaj si domovina,
nas izgnali so,
kot da krivi sme zločina,
ker te ljubimo.
Čuje se...

Vzeli materi so sina,
ženi pa moža,
lačna je doma družina,
dosti je sorja.
Čuje se...

Že v Sibirijo gonili
brate so nekđaj,
pa je prišel konec sili,
kje tiran si zdaj?
Čuje se...

Mo brez pušk in bajonetov
proste nam bo pot,
stopala bo naša četa
svobodi nasprot.
Čuje se...

ŽRTVAM

ot žrtve ste padli v bor
bi za nas,
da srečo, svobodo bi užii-
val trpin.
Do smrti je služil svobo-
di vaš glas,
pogumno ste zrlí v goto-
vi pogin.
A kadar svoboda zaskije
nam spat
in vašo se želje spolnijo,
takrat se spominjal še pozni bo
junakov, ki v grobu trohnijo.^{svet}

V razkošnih palačah piruje tiran
in v vinu utaplja bojazen,
a roka pravice že dviga se nanj
in piše na steno mu kazen.
A prišel bo dan, ko se ljudstvo
zbudi,
se dvigne po zmagi k svobodi.
Vam, bratje, pa pesem ljubezni doni
in večno zahvale vam bodi!

PRIMORSKI PARTIZAN

Se kribih jaz okrog bličim
od doma sem pregnan,
ker ljubim ves slovenski
rod,
postal sem partizan.

Visoke gore, temni gozd,
so partizanu dom.
Vnjem svobode srečni dan
vorda dočakal bom.

Požgali so mi rojstni kraj,
odgnali drage vse.
Bog ve, če jih še vidal bom,
morda že v grobu spe.

Al' ona misel me živi,
da n'roji vstaja spet,
na vzhodu zarja že žari,
prihaja novi svet.

PARTIZANSKA ŽENA

in vasje je čredo pasla
vsa vesela dan na dan,
s hrepenenjem gor je zrla
kjer je vriskal partizan.
Oj le vriskaj, oj le vri
skaj,
saj trepeče že tiran,
saj se bliže zvezde sro
če,
bliža se rešitve dan.

Ko bi mogla, ko bi znala,
rada šla bi gor v gore,
če ne ve, bi mu dejala,
da vsa zmaga naša bo.

Vse trpljenje partizanov,
bo poplačano s krvjo,
smrt fašistom in tiranom,
vsi vboj za svobodo!

Če moj dragi bi življenje
za pravico sveto dal,
dal nam drugo bo življenje,
sinke zlati bo ostal.

Prepevala mu bom pesmi,
gledal me bo nasmejan,
pravila o očku svojem:
bil je hraber partizan.

Bo takrat bo že svoboda
zasijala v jasn dan,
vse bo srečno in veselo,
nihče več ne bo tlačani!

NA OJZINU

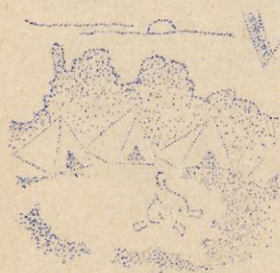
Oknu, glej obrazek bleđ,
volicih grenkih solzic sled,
zakaj pa deklo komaj dvoj-
setih let
tak žalostno gleda v svet.

V hribo čel je dragi moj,
s fašisti bije težki boj,
mogoč je v krvi obležal nocej,
ko branil je narod svoj.

odvrzi, deklo, slutnje zle,
odvrzi misli črne te,
da ljubijeni nikdar več vrne sem
kot zvezda utrne se.

Saj, deklo, ni več daleč dan,
ko bo pregnan vsak tiran,
tedaj se povrne še tvoj partizan
po svojih znogah znen.

V HOSTINAH TEH

✓ hostah teh smo doma
partizani zdaj.
Puška je ljubica,
luč je zvezdic sijaj,
zemlja je postelja,
streha je nebo.

Švabe in na Iahne plaši
pesem mitraljezov naših,
ki prerokujejo:

Malu svoboda zlata zasijala
to nad iznučeno zemljo.
Drhal fašistov bo gorje plačala,
račun izplačan bo s krvjo.
Narod v krvi se duši,
preganjan je, ne bo pa strt,
zato porok so partizanski mit
raljezi,
ki sejejo med fašiste smrt.

VESELJI PARTIZANI

Nabasano puško v roki,
pištolo in bombe za pas,
partizan v planini visoki,
nabojev sem pripravljen vsak čas.

Saj tukaj nasomčni višavi
svobodni sem sam gospodar
in snujem povmeti zdravi
fašistom udar za udar.

Tu gori svoboda se snuje,
vesel gren s pohoda v pohod,
tu gori fašist ne ukazuje
naj večno poslušen bom rob!

Naj drugi uklanjajo glavo,
v službi fašizma ječče,
zvesto jaz držim se zastavo,
ki simbol svoboda ji je.

S tovariši hrabro bom vztrajal,
za dom se boril bom srčno,
fašistom udarce zadajal,
dokler ne puste nam zemljo.

Saj davno naš rod je hranila,
ki danes še noče je last,
ki hraber je narod vzgajala,
da nosi fašistu propast.

Nikdar partizanske zastave,
za sužnje življenje ne dam
in rajši kot uklonil bi glavo
življenje za svobodo dam.

PİKAPOLONCA

Pikapolonca, pikapolonca,
na roko Ančki s' de, glej,
da v žarkih sonca, da v žar-
kih sonca
moči nabere za naprej.
Kdaj se moj dragi s hribov
vrne,
sreca tega gospodar,
da prežene misli črne,
ne povede pred oltar.

Pikapolonca, pikapolonca,
na dlani Anice povej,
ne bo še konca, ne bo še konca
krvavi strašni vojni tej?

Pikapolonci, pikapolonci
krila rdeča zažare,
kot zarja v sonci, kot zarjavski;
poreče ji beseda te:

Tvoj dragi ima nevesto drugo,
z njo je šel tje pred oltar,
ko so ga djali v črno trugo,
zato ne vrne se nikdar.

Pikapolonca, pikapolonca
krila svoja razprostre,
nevest brez konca, nevest brez
konec
že čaka sporočil od nje.

BUDNIČICA

Vstani, mladina,
in stoj kakor hrast,
naj puška stoji ti ob strani.
Čuvaj to mlado slovensko nam
rast,
katere teptajo tirani.

Mladina slovenska,
le hrabro v boj,
ravnej se po bratskih junakih
s vzhoda,
Ej, v borbi s tirani se žrtev
ne boj,
če hrabrost je žrtev pohoda.

IN SONČECE JE VSTAJALO

noč je zbežala že z gora,
iz gozdov je pesem vstajala,
megla je odgrnila breg,
in skrite ognje v verstvo
smrek,
po kočah, lchah in vrhah
utriplje isto v srcih vseh.

In sončece je vzhajalo,
Primores je pozdravljalo.
"Prestali ste zaдуšno noč,
svobode-luč vam gre v pomoč.
Zapojte in zavriskajte,
spet oljens vejica cvete!"

In sončece je vzhajalo,
je štajerce pozdravljalo.
"Vsak dan grem preko ruskih step
in nosim vam pozdrav prelep.
K vam gre vihar slavečih zmag,
pravica z njim, smehlajaj nje blagi!"

In sončece je vzhajalo,
Gorenjec je pozdravljalo.
"Junsk je počel vrh planin,
cvete mu rdeči sluč v spomin.
Vi živi pa svobodno pot
utrite za slovanski rodi!"

In sončece je vzhajalo,
Korošec je pozdravljalo.
"Za vaše davne čase vam,
spet priča prostim bon ljudem,
Zavriskajte, zavriskajte
v pozdrav zemlje odrešene!"

VESELI VETER

gledaj po pesem nam zapoj,
veseli veter, veseli veter
veseli veter,
ki romaš preko morja in
gor
po širnem svetu in pri
sluškuješ posmi sinjih
dalj!

Poj nam, veter, o gorah visokih,
poj o tajnah globin vodo,
poj o ptičjem žvrgoljenju,
o ciljih in hotenju junakov
novega sveta!

Kdor je vajen samo zmagovati,
naj poječ se med nas uvrsti.
Kdor vesel je naj se smeje,
saj smeh nam srea greje,
veselje nam duha krepi!

Poj nam veter o smelih junaštvih
naših s slavo ovenčenih čet
da srce bo ogrelo in vzpeti se
hotelo

visoko nad očetni svet!
Kdor je vajen samo zmagovati...

NA JURISŠ

Na juriš, na juriš, na juriš
Klic borcev vihra skozi
hoste,
sovragove vrste so goste!
Udari, novali, vsekaaj, izpa-
li!
Na juriš, o-nej, partizan,
pred nami svoboda je dan

Na juriš, na juriš, na juriš,
naščujmo požgane domove,
naščujmo vse naše grobove!
Prečeni besneče in reši trpeče!
Na juriš...

Na juriš, na juriš, na juriš,
požgimo vse gnile drevesa,
zemljo prebudimo v nabosa,
vsen sonce naj sije
in radost naj klije!
Na juriš...

Na juriš, na juriš, na juriš,
vsi bratje teptani za nami,
svoboda si vzamemo sami!
Skoz glad in topljenje
v lepše življenje!
Na juriš...

KOMANDANT STANE

Brigade s hribov so se vsu
le kakor plaz,
pogumni njih korak nikjer več ne
zastane .
Za naš pravični boj, sovražniku v
poraz
je dala borca vsaka naša vas,
na čelu vseh pa v boj hiti tovariš
Stane .

Je že nosilnik na telesu našem sbrl,
globoko naše vse bile so zakopane.
Tedej je prvi čas junak med nami
vstal
in naši vojski komandant postal.
Pognal v naskok se prvi je tovariš
Stane .

Slovenske vojske on je glavni korm
dant ,
z njim pojdemo v pohod od vseh mej
do Ljubljane .
Ves narod mu sledi, on vojski je vod
nik ,
a vojsko domovini je branik .
Od zmog do zmog povede nas tovariš
Stane .

KJE JENLJEŠ MOČ

Zalja tujcem izdane suž-
nosti gine,
gore nam domovi.
Ti proti promoci kličeš
ne boj.
Kje jenlješ moč, partizan

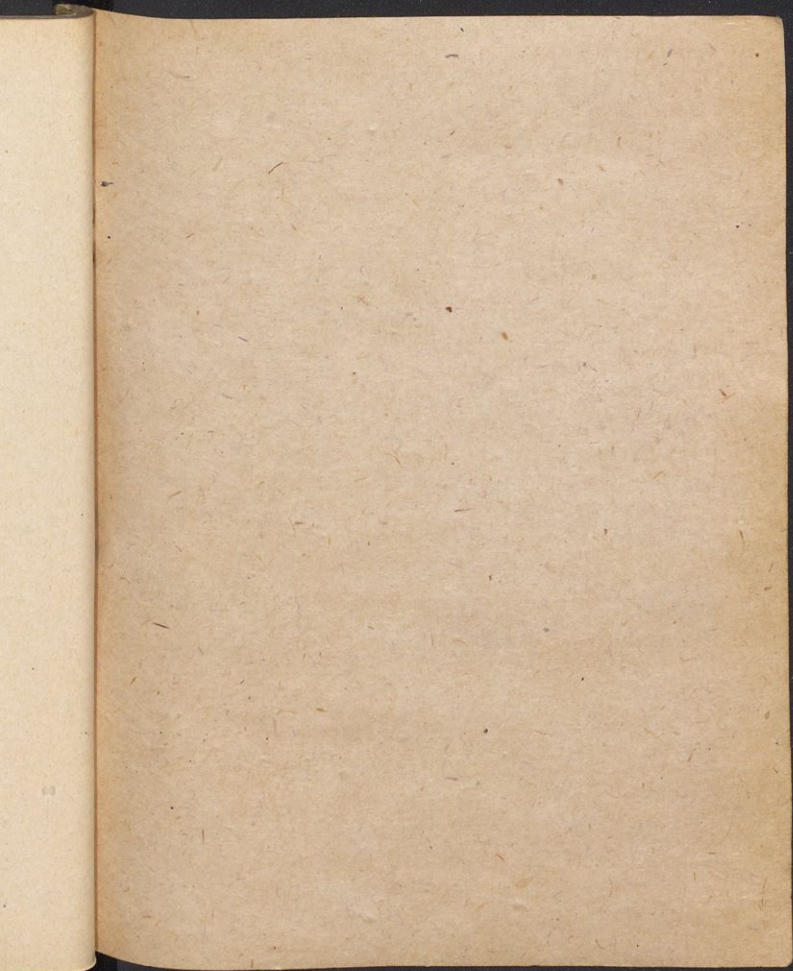
Tedne, mesece v ledu in mrazu,
preganjani od bele izdaje,
v bruhanju ognja mitraljezov, to
gov .
Kje jenlješ moč, partizan?

Hrepenenje po svobodi zlati,
drže meni nezlomljivo moč,
v skupni borbi z ruskimi sobra
ti
zmagoslavno bo končal naš boj.

Nihče več ne bo nas izkariščal,
bogatil se z delom naših rok,
zdaj življenje novo bo priboril
vsem slovenski partizan!

^v ŽE SONCE

^v
Ze nam sonce lepše sveti,
že svoboda od daleč se smehlja,
hej, tovariši, za nami,
vse bridkosti trpljenje in gorja.
In veselo posmico si zapojmo zdaj,
brez bojazni v zadnji boj se podaj-
mo zdaj,
brez bojazni, krepko.
Le kar naprej, le kar naprej!
Ura! Ura! Brez strahu!
Čivljenje lepše si kujemo,
vedri vsi, smeli vsi
kar naprej.
In veselo posmico...

UNIVERZITETNA KNJIŽNICA MARIBOR

16333

000155

095401584

ZA ČITALNICO